

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010351
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320010351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. E., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. marca 2021 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 3T/126/2020-180 zo dňa 25. januára 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku dopĺňa rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/126/2020 zo dňa 25. 01. 2021, a to tak, že

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to: stolový počítač zn. SHARKEEN, s označením na zadnej strane čiarovým kódom č. 07176349019350021, CD nosič s hrou Megaman legends 2 a so súborom na odkryptovanie pevného disku.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát - Slovenská republika.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/126/2020 zo dňa 25. 01. 2021 bol obžalovaný B. E. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku zahlásil intervenujúci prokurátor odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil podaním zo dňa 01. 02. 2021.

V odvolaní v podstate uviedol, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu a jednak voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Pri určovaní druhu a výmery trestu je potrebné prihliadať okrem skutkových okolností prípadu aj na osobu páchatela. Za procesne relevantné okolnosti, podmieňujúce možnosť aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona možno považovať len také, ktoré sa bežne nevyskytujú, resp. súhrn viacerých takýchto okolností, ktoré by vyznievali v prospech obžalovaného a mali by význam pre mimoriadne zníženie trestu. Poukázal na to, že obžalovaný skutky spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za prečin nebezpečného vyhrážania, pričom sa jedná pri tomto trestnom čine o druhovo rovnorodú recidívu. Pomery páchatela ako ďalšia materiálna podmienka pre mimoriadne zníženie trestu sa týka jeho osobnostného hodnotenia. Vyžaduje sa, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste. Za pomery páchatela možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatela, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatela od jeho zárobku a pod. V prípade obžalovaného však neexistuje žiadna z takýchto okolností, ktorú by bolo možné posudzovať ako pomery takého charakteru, z ktorých by bolo zjavné, že uložený trest v rámci zákonnej trestnej sadzby by pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Takto uloženým trestom zároveň nebude naplnená represívna zložka trestu, t.j. účinne znemožniť obžalovanému na minimálne určitý čas, uložením primeraného nepodmieneného trestu odňatia slobody, naďalej páchať trestnú činnosť, čím by bol naplnený aj ďalší účel trestu, tzv. individuálna prevencia. Ďalej uviedol, že obžalovaný bol uznaný za vinného z dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, navyše prečin nebezpečného vyhrážania sa dopustil opakovane voči svojmu otcovi. Za nesprávny označil aj postup súdu v otázke posúdenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Napomáhanie pri trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, t.j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi, súdu. Predpokladá sa jeho aktívna účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal. V posudzovanej trestnej veci však bezpochyby nemožno hovoriť o dôkaznej núdzi, či absencii takých dôkazov, ktoré by bez priznania obžalovaného mohli spochybníť jeho vinu. Na záver uviedol, že okresný súd sa nestotožnil s návrhom na uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom ide o stolový počítač, ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu, a bolo zistené, že tento je plne funkčný a zároveň je chránený kryptovacím kľúčom. Napriek tomu, že obžalovaný poskytol kľúče na dekryptovanie počítača, ani ich zadaním sa nepodarilo dekryptovať počítač a zistiť tak dáta na pevných diskoch. Je potom na mieste otázka, či obžalovaný poskytol správne dekryptovacie kľúče, a v prípade, že nie, čo ho k tomu viedlo, a z akého dôvodu mal počítač takýmto spôsobom chránený. Bolo však preukázané, že obžalovaný použil na spáchanie trestného činu (obstaranie si drogy) práve zaistený počítač a nie iné elektronické zariadenie, ako to naznačoval okresný súd, a tým je daný dôvod na uloženie trestu prepadnutia veci. Preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne, pričom v písomnom podaní v podstate uviedol, že uloženie trestu pod dolnú hranicu ustanovenú v osobitnej časti zákon vo výnimočných prípadoch umožňuje a to v súlade so zásadou individualizácie trestu. Umožňuje tak primeranú uloženie trestu aj tým páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/7/2013 zo dňa 13. 05. 2014, v ktorom sa uvádza postup pri sudcovskej individualizácii trestu. Záverom uviedol, že okresný súd správne zhodnotil jeho osobu, najmä to, že je hodnotený kladne, pracovitý, je u neho evidentná snaha po náprave, ochota podrobiť sa ústavnej liečbe a zaradiť sa do života. Zákon kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatela. Uloženie neprimerane vysokého trestu by teda s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho vek, pomery, nebolo výchovné a neprineslo by očakávaný efekt. Preto navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa osobne písomne vyjadril aj obžalovaný, ktorý uviedol, že úprimne ľutuje, že sa dopustil osobného zlyhania, ktoré bolo vyústením jeho nerozvážnosti a psychickej nezrelosti, čo viedlo k požívaniu alkoholických nápojov a experimentovaniu s psychotropnými látkami. Plne si uvedomuje nesprávnosť svojho konania a vyslovil presvedčenie, že touto cestou už ďalej

nepôjde. Je odhodlaný absolvovať nariadené ústavné liečenie a v budúcnosti povedie riadny život a bude abstinovať. Chce získať vysokoškolské vzdelanie, odsúdenie vníma ako memento a celý proces je pre neho dostatočným a krutým ponaučením. Podľa neho je trest navrhovaný prokurátorom neprimerane prísny, nad rámec účelu, ktorý má splniť. Preto navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že uložený trest obžalovanému považuje za neprimerane mierny a nestotožňuje sa s použitím mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Trestného zákona, a namietal neuloženie trestu prepadnutia veci. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda podľa § 172 ods. 1 a § 38 ods. 4 Trestného zákona, ako aj trest prepadnutia veci.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudok okresného súdu, pretože pokiaľ by súd ukladal trest na dolnej hranici trestnej sadzby, ten by bol neprimerane prísny, a to s poukazom na osobu obžalovaného, jeho vek a osobné pomery, a taký trest by nebol účelný a nedosiahol by sa ním požadovaný efekt. Obžalovaný je pozitívne hodnotený, nikdy pri kontrolách nebola u neho zistená prítomnosť alkoholu alebo iných omamných látok, je ochotný podrobiť sa liečbe, preto navrhla, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Obžalovaný v rámci verejného zasadnutia uviedol, že ku skutkom sa priznal, svoje konanie úprimne ľutuje a trest odňatia slobody je pre neho veľkým ponaučením. Chce zanechať predchádzajúci spôsob života a byť plnohodnotným členom spoločnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je z časti dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie, a to vo vzťahu k výroku o treste, keďže obžalovaný po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Preto ani krajský súd nepreskúmaval výrok o vine napadnutého rozsudku. Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu správne prihliadol na všetky okolnosti prípadu, ako aj na osobu obžalovaného. Správne okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa od začatia trestného stíhania priznával ku spáchaným trestným činom, na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o vine. Obžalovaný navyše v rámci svojho výsluchu v prípravnom konaní do zápisnice nadiktoval kľúče na dekryptovanie počítača. Neuniklo pozornosti krajského súdu, že v znaleckom posudku č. ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2020/2379 boli nesprávne uvedené dva z troch dekryptovacích kľúčov, pri ktorých v oboch prípadoch absentoval posledný znak, teda neboli uvedené tak, ako ich nadiktoval do zápisnice o svojom výsluchu obžalovaný, čo však nemožno vyhodnotiť v jeho neprospech.

K námietkam prokurátora ohľadne mimoriadneho zníženia trestu obžalovanému krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, rodinné,

osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Súd aj pri aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Okresný súd preto pri výmere trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol v zmysle § 34 Trestného zákona povinný prihliadnuť, a správne dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 2 a pol roka je pre ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci. V tejto súvislosti aj krajský súd poukazuje na postoj obžalovaného k prejednávanej trestnej veci, jeho úprimné oľutovanie a snahu o nápravu, kedy chce absolvovať ochranné liečenie a v budúcnosti viesť riadny život.

Okresný súd však pochybil, keď obžalovanému neuložil trest prepadnutia veci v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ako to navrhoval prokurátor. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že na spáchanie trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, použil obžalovaný počítač, ktorý bol v prípravnom konaní dobrovoľne vydaný poškodeným. Túto skutočnosť potvrdil samotný obžalovaný, ktorý uviedol, že drogy si objednával z dark webu prostredníctvom uvedeného počítača. Boli teda splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie trestu prepadnutia veci, na čom nič nemení ani fakt, že by malo ísť o vec nepatrnej hodnoty, a že obžalovaný na spáchanie trestného činu mohol použiť aj iné elektronické zariadenie.

Podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku ak napadnutý rozsudok je chybný len v tom, že niektorý výrok v ňom chýba alebo je neúplný, môže odvolací súd bez zrušenia napadnutého rozsudku vec súdu prvého stupňa vrátiť s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 2 Trestného poriadku sám doplnil chýbajúci výrok napadnutého rozsudku, keďže skutkový a právny stav bol okresným súdom správne zistený, preto nebolo potrebné vec vrátiť súdu prvého stupňa, ale vyššie uvedené pochybenie mohol sám napraviť. Potom v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil krajský súd obžalovanému trest prepadnutia veci, pričom v zmysle zákona sa ich vlastníkom stáva štát - Slovenská republika.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.